

A Clem. X. concessu fuit, ut inter quinque species Diffinitorum perpetuorum servaretur et de electionis.

tioni Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita exposito, quod dudum fel. rec. Clemens Papa X. Praeceptor Noster, ut statui, & praecedentia inter Diffinitores perpetuos Ordinis praedicti, Patres Provinciae vocari solitos, qui in quinque species distincti esse recensentur, nempe aliqui propter gestum in propria, vel aliena Provincia Provincialatus Officium, alii, quia lecturam duodecim annorum spatio in Regentiis, inter quas erant, quae primae classis vocabantur, & Collegiis, vel universitatibus studii Generalis exercuissent, alii ex eo, quod verbum Dei eodem temporis spatio in Pulpitis, seu Ecclesiis per Decreta dicti Ordinis praescriptis praedicassent; alii, quia cum in Sacra Theologia Magistri essent, per annos duodecim Magistri Novitiorum munere functi fuissent; & reliqui ex Decreto rec. me. Alexandri Papae VII. etiam Praeceptoris Nostri, qui pariter Magisterii in Sacra Theologia gradu decorati per duodecim annorum decursum Inquisitores haereticae pravitatis fuissent, seu partim lecturam, ut supra, & partim Inquisitoris Officium exercuissent, provisum foret, supplicationibus pro parte tunc existentis Procuratoris Generalis Ordinis praedicti, nomine etiam tunc pariter existentium Ministri Generalis, ac Diffinitorum generalium perpetuorum, & Assistentium ejusdem Ordinis sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus ut de caetero omnes, & singuli Diffinitores perpetui Provinciarum dicti Ordinis modo, & forma praedictis, post finitum, lecturam, seu praedicationis, vel Magisterii Novitiorum, aut Inquisitoratus tempus per Constitutiones ejusdem Ordinis, seu praedictum Alexandri Praeceptoris Decretum respective praescriptum ab existente pro tempore Ministro Generali Ordinis hujusmodi per patentes ejus Literas caeteroquae canonice eatenus instituti, & in futurum instituendi, illico Exprovincialium praesentium, praerogativis, & praecedentis fruerentur, potirentur, & gauderent in omnibus, & per omnia, ac sine proffus ulla differentia, perinde ac si Provincialatus munere functi fuissent, atque inter eos, & Exprovinciales praedictos servaretur aequalitas, & quoad ordinem, praecedentiae, sola prioritas Diffinitoratus, & Paternitatis Provinciae attenderetur, auctoritate Apostolica concesserat, & indulserat, & alias prout in ipsius Clementis Praeceptoris Literis desuper in simili forma Brevis expeditis uberius dicebatur contineri. Et in eadem expositione subjuncto, quod nonnulli, qui ratione Officii Provincialatus titularis Diffinitores perpetui Ordinis praedicti esse reperiebantur, antianitatem sui Diffinitoratus in suis Provinciis nativis non a tempore absoluti, quando scilicet revera Exprovinciales dicuntur, & remanent, sed a die incepti Provincialatus Titularis Officii hujusmodi, seu ipsorum institutionis in Provinciales titulares computari, seu desumi debere praetendebant, contra expressum sensum verborum praedictarum Clementis Praeceptoris Literarum, in quibus videlicet Exprovinciales denominabantur, & propter gestum Provincialatus Officium Diffinitores perpetui recensentur, imo etiam contra expressam dispositionem Constitutionum Urbanarum nuncupatarum dicti Ordinis Cap. 8. tit. 22. n. 3. in fine ubi Statutum illos concernens legi

Nonnulli Diffinitores contra jus praedictum attendebant attendendum esse ordinem electionis ad Provincialatum.

dicebatur hoc verborum tenore: Expleto hujusmodi Provincialatus tempore, deinceps nativorum Provinciarum Patres, perpetuque Diffinitores jure, legitimeque remaneant; ex praetensionibus vero hujusmodi multae dissensiones inter Fratres praedicti Ordinis, non sine divini servitii, & regularis observantiae detrimento resulfabant; Ideoque pro parte eorumdem Diffinitorum perpetuorum per patentes Literas Ministrorum Generalium Ordinis hujusmodi, sicut praemittitur, institutorum dictae Congregationi Cardinalium supplicato, ut declarare vellet; an juxta praedictas Clementis Praeceptoris Literas memorati Exprovinciales Titulares ab incepti, seu potius ab absoluti eorum Provincialatus Officii tempore Diffinitores perpetui in suis Provinciis nativis reputari deberent: Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur videlicet = Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum, S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita, audito Patre Procuratore Generali praedicti Ordinis, & attentis narratis, censuit, & declaravit, praecedentiam inter Diffinitores perpetuos, & Provinciales Titulares admissos ante ultimum Capitulum Generale desumendam esse in Provinciis nativis, postquam ipsi Patres Provinciales compleverint Triennium Provincialatus Titularis, & titulum, & denominationem Exprovincialium assumpserint, & non antea; In Provinciis vero titularibus a die post Institutionem per Literas Patentales, & post emissionem professionis fidei, prout praesentis Decreti vigore desumi mandat, ac praecipit. Romae 26. Martii 1699. G. Cardinalis Carpinus = N. Archiepiscopus Athenarum Secretarius.

Decretum Congreg. quo mandatur servandum esse ordinem Diffinitoratus, & non Provincialatus.

§. 1. Cum autem, sicut Diffinitores perpetui per patentes Literas, ut praefertur, instituti Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmiter subsistat, & servetur exactius, Apostolica confirmationis Nostrae patrocinio communiri summopere desiderent: Nos ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum praesentium, auctoritate Apostolica tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in praemissis auctoritate praedictae Congregationis Cardinalium.

Proces quorundam Diffinitorum.

Confirmatio relati Decreti.

§. 2. Decernentes easdem praesentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quomodocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari: Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis aucto-

Clausula.

auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Provinciarum hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem praesentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem proffus fides ubique locorum, tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus, si forent exhibitae, vel ostense.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XVI. Maji MDCXCIX. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

CLXXX.

Dat. 17. Maji 1699. An. 8. Indicitur Universale Jubilaeum anni Sancti 1700.

Ultimum Jubilaeum anni S. 1675 indictum fuit a Clem. X. Const. ed. 1674, Apr. 16, P. 4. Extat aliud universale Jubilaeum pro pace inter Principes Christianos hujus Pontificatus Const. ed. 1695, Dec. 3, P. 5. Et Inr. XIII. Const. ed. 1721, Maji 27, P. 1 pro initio sui Pontificatus.

INNOCENTIUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI,

Universis Christianissimilibus praesentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem.

Procerum a commendatione hujus anni S. petiti.

R Egi saeculorum, qui sedet super Cherubim, & terrena omnia per labentium temporum vices, immortalis ipse, & incommutabilis permanens, mira ordinatione dispensat cantemus, dilecti filii, canticum novum, & acceptabile gratiarum, & laudis Sacrificium immolemus: Dum enim exeuntis jam saeculi finem instare conspiciamus, supernam merito erga nos misericordiam confitemur, quia tot inter humanae vitae pericula non sumus consumpti, & nostrae simul mortalitatis admoniti, praeterire omnia, & nihil permanere sub Sole, non divinis modo eloquiis credimus, sed ipso decurrentium saeculorum experimento deprehendimus; aeternae scilicet providentiae per mundanas hujusmodi varietates nos erudiente consilio, ut immortalis vitae gaudiis destinati sobrie, & iuste, & pie vivamus in hoc saeculo, atque infirma haec, & instabilia contemnentes, ad ea, quae sursum sunt, & in aeternum permanent, animos erigamus. Hoc vero saluberrimum, & Christiano plane dignum nomine studium, etsi nullo unquam vitae nostrae tempo-

re negligendum, peculiari tamen ratione, ac suo quodam veluti jure Nobis exigit appropinquans latissimus ille, universaeque Catholicae Ecclesiae venerabilis Annus Nobis ex veteri Majorum instituto celebrandus, quo ad hanc Almam Urbem nostram, & Beati Petri sedem ex toto Orbe concurrunt, & universis Fidelibus ad quaeque pietatis officia impensius excitatis, caelestis thesauri Unigeniti filii Dei, & Salvatoris Nostri Jesu Christi, Sanctorumque ejus meritis comparati, latissime referantur. Antiquorum enim, ut nostris, habet fida traditio, per decurrentes saeculorum aetates, centenis quibusque ab ejusdem Domini Nostri salutifera Incarnatione annis, amplissimas peccatorum indulgentias; ac remissiones pie, ac devote Sacra Apostolorum limina visitantibus esse propositas. Et quamvis provido Romanorum Pontificum Praeceptorum nostrorum consilio Sanctissimi hujus Jubilaei celebrandi tempus, quod multi, aetate hominum, in dies decrecente, attingere non valebant, quo plures possent Indulgentiarum ejus fieri participes, intra angustiores annorum limites contractum fuerit; ipsa nihilominus centenarii celebratio, & antiquitatis praestantia, expressiori primae originis representatione in primis insigni merito existimatur; postremo videlicet cujusvis saeculi anno, quod longissimum humanae vitae spatium reputatur, Christianis omnibus partum sibi per Christum aeternae vitae per infinita saecula duraturae beneficium solennius recolentibus. Audite ergo haec omnes gentes, quae Christi nomine gloriamini; auribus percipite, qui habitatis Orbem, Reges terrae, & omnes populi, simul in unum dives, & pauper, dum nos ejusdem Christi vices, licet immeriti, gerentes in terris, annuntiamus vobis, & Evangelizamus Annum Domini placabilem; Annum expiationis & veniae, redemptionis & gratiae, remissionis & indulgentiae peccatorum. Audiat terra verba oris Nostri, & buccinae Sacerdotalis Jubilaeum populo Dei personantis clangorem universis Orbis laetus excipiat; dum quod olim filiis Israel in umbra legis praefiguratum accepimus, hoc in Evangelii veritate jam cernimus spiritualiter adimpletum: nec enim, ut pridem Judaicum populum, ad terrenarum possessionum recuperationem Christianus nos annus Jubilaeus invitat, sed ad aeternae asequutionem haereditatis, a qua nos praevaticatio primi parentis excluserat; non ab humana servitute manumittitur, sed in libertatem filiorum Dei vindicamur; non pecuniarum debito absolvimur, sed peccatorum; non labori colendae terrae subducimur, sed in caelestium contemplatione Domino feriamur.

§. 1. Quod igitur ratio temporis, & eorumdem Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum admonet consuetudo, illorum vestigiis inherentes, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium assensu, universalis, & maximi in hac Alma Urbe Nostra Jubilaei celebrationem in annum proximum Millesimum septingentesimum, a primis Vesperis Vigiliae Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi proxime future inchoandam, & per totum annum ipsum finendam, auctoritate Dei Omnipotentis, & Beatorum Petri, & Pauli, ac nostra, maximo, & superabundanti nostri cordis gaudio, & exultatione, ad ipsius Dei gloriam, Catholicae Ecclesiae exaltationem, ac totius Christiani populi san-

Indictio Jubilaei, & ejus celebrandi ratio.

proinde dicti Exponentes illud quo perpetuam... roboris obtineat firmitatem, nec a quoquam sub... quovis preterito directe, vel indirecte convelli, aut prave detorqueri unquam possit, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderant: Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poen- nis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existant ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum Nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, de Venerabilium Fratrum Nostrorum, S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui dilectum etiam Filium Commissarium Generalem Curie dicti Ordinis super præmissis audiverunt, Consilio, Decretum præinsertum, auctoritate Apostolica, tenore presentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausula.

§.2. Decernentes eadem præsentem Literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Provinciae, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Pisc. die XIII. Decem. MDCXCIX. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

CLXXXII.

Date 23 Junii 1699, An. 8.

Confirmatur Constitutio Gregor. XV. circa dispensationem voti, ac juramenti a Clericis Congregationis Doctrinæ Christianæ de Urbe emissi, una cum illius declaratione, & Indulto suscipiendi Ordines ad titulum Congregationis.

Laudata Constitutio ed. fuit 1621, Nov. 12, ab Alexandro VII. ligati facere tribus votis Constitutio.

ed: 1659, Sep. 26. Et Clem. XI. Constitut. 1716, Sep. 29, P. 16. agitur de voto perseverantiae.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Apostolicæ sollicitudinis, quam meritis licet, & viribus longe impares, divina dignatione gerimus, ratio exigit, ut illis quæ a Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris ad virorum in fortem Domini vocatorum, pietatisque officii assidue incumbentium Congregationes sub salubribus earum Regulis, atque Institutis continendas sapienter disposita esse noscuntur, quo firmiora sint, & ferventur exactius, Apostolici muniminis nostri patrocinium adjungamus, ac alias pastoralis officii nostri partes desuper interponamus, sicut in Domino expedire arbitramur.

Exordium.

§.1. Dudum siquidem fel. rec. Gregorio XV. prædecessori nostro pro parte tunc existentium Præpositi, & Clericorum Congregationis Doctrinæ Christianæ in Ecclesia S. Agathæ Transyberim de Urbe institutæ exposito, quod Clerici ejusdem Congregationis elapso novitiatus anno, votum cum juramento in eadem Congregatione perpetuo manendi libera, & spontanea voluntate emittebant, nonnulli vero super voto, & juramento præfatis, invita etiam Congregatione hujusmodi dispensare, & illa commutare licitum putabant, & de facto in ejusdem Congregationis præjudicium dispensabant, & commutabant. Idem Gregorius prædecessor supplicationibus eorumdem Præpositi, & Clericorum nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, inter cætera auctoritate Apostolica decrevit, & ordinavit, quod de cætero cum Clericis ejusdem Congregationis super voto, & juramento prædictis, nisi per ipsum Gregorium, prædecessorem, aut Romanum Pontificem pro tempore existentem dispensari, aut votum, & juramentum hujusmodi commutari nullatenus possent, nec non facultatem desuper dispensandi, seu eadem vota commutandi sibi, & Romano Pontifici pro tempore existenti reservavit, & alias, prout in ejusdem Gregorii prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 12. Novembris 1621. expeditis, quarum tenorem, præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur.

A Greg. XV. statutum fuit, ut solus Pontifex dispensaret, vel commutaret votum & juramentum prædict.

§.2. Cum autem sicut dilecti filii moderni Præpositi, & Presbyteri seniores prædictæ Congregationis Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi quo dictæ Congregationis statui, & utilitati per amplius consultum sit, præfatas Gregorii prædecessoris literas Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri, ac alias opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri summopere desiderant: Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poen- nis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existant ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis

Preces Præpositi, & Sociorum.

etis inclinati de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum consilio, & attentis voto, & relatione dilecti filii nostri Petri Matthæi ejusdem S.R.E. Cardinalis Petruccii nuncupati, ad quem Congregatio dictorum Cardinalium negotium, hujusmodi examinandum remiserat, desuper factis, Decretum, & Ordinationem, ac reservationem hujusmodi, expedita desuper Gregorii prædecessoris literas supradictas auctoritate Apostolica tenore presentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur, & efficaciam adjungimus. Præterea cum Clericis, & Presbyteris dictæ Congregationis Doctrinæ Christianæ, postquam votum, & Juramentum prædictum emisserint, nisi forte ab ipsa Congregatione juxta illius Constitutionum dispositionem dimissi fuerint, nec per officium Pœnitentiariæ Apostolicæ, nec ab aliquaquamque persona sub cujusvis Privilegii, seu Indulti prætextu, sed solum per Nos, & Romanum Pontificem pro tempore existentem, præterquam in casibus a Jure permittis, nempe primo in eventum quo, vel ex parte ipsorum, vel ex parte ejusdem Congregationis Doctrinæ Christianæ tanta, & tam notabilis mutatio contingeret, ut alia res ab ea, quæ per eos promissa fuit, moraliter diversa merito censenda esset: Secundo si aliquis ex eisdem Clericis, seu Presbyteris post emissum dictum votum ad aliquam Religionem ab hac Sancta Sede approbatam transire vellet: Tertio demum, quando filius familias votum hujusmodi in scio Patre emisisset, nisi tamen tacitus illius consensus adesset, dispensari posse, aliterque etiam a Sede prædicta, sine expressa voti, & juramenti prædictorum mentione, obtentas dispensationes nullas, & subreptitias fore, auctoritate, & tenore prædictis, decernimus, & declaramus. Porro Clericis ejusdem Congregationis Doctrinæ Christianæ, ut postquam votum prædictum emisserint, ad omnes Sacros, etiam Presbyteratus Ordines, si alias ad id idonei reperiantur, nec ullam Canonice eis obstat impedimentum ad titulum ipsius Congregationis, ut moris esse asseritur, dummodo tamen Ordinatio loci constet dictam Congregationem victum, & vestitum eorum, cuilibet, pro rata quadraginta saltem scutorum monetæ ex tot bonis stabilibus, certis, & fructiferis, vel locis montium Cameræ Apostolicæ non vacabilium annuatim ministrare posse, servatis alias servandis, promoveri, & promoti in Ordinibus hujusmodi, etiam in Altaris ministerio ministrare libere, & licite possint, & valeant, eadem auctoritate harum serie concedimus, & indulgemus, firmo tamen remanente, quodam Decreto alias nempe die 13. Januarii 1673. a Congregatione tunc existentium dictæ S. R. E. Cardinalium, & Romanæ Curie Prælatorum super negotiis Visitationis Apostolicæ Ecclesiarum, & locorum piorum dictæ Urbis auctoritate Apostolica instituta deputatorum, edito, quo mandatum fuisse dicitur, ut in eadem Congregatione Doctrinæ Christianæ admitti si eos quamvis licite, inde exire, seu demitti contingeret, ab exercitio Ordinum ad illius titulum susceptorum, quamdiu prævia eorum Ordinarii recognitione, & approbatione, tantum in redditibus habeant quantum ad congruam ipsorum sustentationem sufficiat, suspensi re-

Confirmatio Constitutionis Gregorii XV.

Declaratio casuum, in quibus dispensatio loci habeat.

Indultum suscipiendi Ordines ad titulum Congregationis.

Decretum Congregationis de Ordinibus in Congregatione Hospitium Pauperum Infirmorum in Urbis Occident.

maneant, ac Juribus insuper eis agendi contra ipsam Congregationem, quatenus in eorum erectione, seu dimissione forma ab illius Constitutionibus Capite Octavo secundæ earum partis præscripta, servata non fuisset, & alias prout de jure, reservatis.

Clausula.

§.3. Decernentes ipsas præsentem Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit dictæ Congregationis Doctrinæ Christianæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem presentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem proferri fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostense.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Pisc. die XXIII. Junii MDCXCIX. Pontificatus nostri Anno Octavo.

CLXXXIII.

Transfertur Valetudinarium Pauperum Sacerdotum de Urbe ad Palatium in Civitate Leonina cum erectione Collegii, seu Seminarii Ecclesiastici pro Presbyteris, & Clericis.

Date 2 Junii 1699, An. 8.

De hoc Valetudinario vide Clem. X. Const. ed. 1674, Jul. 13. Hujus Pontificis Constitutio edita 1693, Maji 22, P. 2. erectum fuit Hospitium invalidorum Et Const. ed. 1700, Maji 20, P. 9. erigitur Congregatio Hospitalis Pauperum Infirmorum in Urbis Occident.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ecclesie Catholice per Universum Terrarum Orbem diffuse regimini meritis licet imparibus per ineffabilem Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis abundantiam præfidentes, ad ea per quæ salubri Christianifidelium in sortem Domini assumptorum institutioni, felicique directioni ubique locorum, potissimum vero in Alma Ur-

Exordium.

sanctificationem indicimus, & promulgamus. Quo quidem Jubilei anno durante, omnibus utriusque sexus Christianis vere poenitentibus, & confessis, qui Beatorum Petri, & Pauli; necnon S. Joannis Lateranensis, & Sanctae Mariae Majoris de Urbe Basilicas semel saltem in die per triginta continuos, aut interpolatos dies, si Romani, vel incolae Urbis, si vero Peregrini, aut alias externi fuerint, per quindecim saltem dies devote visitaverint, & pro Sanctae Ecclesiae exaltatione, haereseum extirpatione, Catholicorum Principum concordia, & Christiani populi salute, & tranquillitate pias ad Deum preces effuderint, plenissimam omnium Peccatorum suorum indulgentiam, remissionem, ac veniam misericorditer in Domino concedimus, & impertimur. Et quoniam evenire potest, ut ex iis, qui hac de causa iter aggressi fuerint, vel ad Urbem se contulerint, aliqui in via, aut etiam in ipsa Urbe morbo, vel alia legitima causa detenti, aut morte praeventi, praefinito dierum numero non completo, ac ne quidem fortasse inchoato, praemissa exequi, & dictas Basilicas visitare nequeant: Nos pia promptaque illorum voluntati, quantum in Domino possumus, benigne favere cupientes, eosdem vere poenitentes, & confessos praedictae indulgentiae, & remissionis participes perinde fieri volumus, ac si dictas Basilicas diebus a Nobis praescriptis reipsa visitassent; ut praefatis necessitatibus impediti desiderii sui effectum dono Sancti Spiritus consequantur.

Excitantur omnes ad bona opera, & ad Jubileum.

§.2. Sanctificamini itaque Filii dilectissimi, & preparate corda vestra Domino, ut Annum merito Sanctum a Majoribus appellatum, quia sanctis operibus specialius praestitutum, devotionis religiosae consuetudine celebretis. Lavamini, mundi estote, auferite malum cogitationum vestrarum ab oculis Domini, & renovati spiritu mentis vestrae, orationibus insitite, frequentate jejunia, elemosynas erogate, quibus, & propitiatio Dei quaeritur, & concupiscentia carnis extinguitur, & antea vitae crimina redimuntur. His porro Christianae Vitae ornamentis instructi, virtutumque praedictarum communiti, impigra, piaque animi alacritate, ad hanc Sanctam in terris Civitatem Dei, tot Sanctorum Martyrum, ac Beatorum praecipue Apostolorum Ecclesiae Principum memoria praecellentem, velut ad thronum gratiae, accedite cum fiducia, ut misericordiam consequamini: si enim duorum, vel trium fidelium pio consensu omnia, quae poposcerint, Dominus praestanda promittit, quid denegabitur multorum millium plebi unam observantiam pariter exequenti, & per unum Spiritum in ipsa Religione arce concorditer supplicanti? Dirigat Dominus gressus vestros in semitis suis, & in pace deducat nos velut oves pascuae suae ad Pastorem vobis in terris divinitus constitutum humiliter confluentes, ut qui unum corpus sumus in Christo, unanimes honorificemus Deum, & in Sanctae Ecclesiae, quae una est dilectio Dei nostri, communiione invicem collaemur. Atque utinam vobiscum pari charitatis amplexu, & paterni amoris in sinu daretur excipere filios olim nostros, nunc autem ab Ecclesia transfugas, qui juxta Nos erant, & de longe feterunt, recedentes a Fide Patrum suorum, & avertentes se ab ubere Matris suae, quod sine gravi marore recollere non valemus: deceptarum quippe tot animarum ruinas cum fletu, &

lacrymis miseramur, exequentes Apostolicae pietatis exemplum, ut cum infirmantibus infirmemur. Et quia Nos ejus locum, licet immeriti, tenere conspicimus, qui venit revocare dispersos in terram suam; oves, quae perierant, assiduis ad Deum votis repetere, & Pastoralis sollicitudine quaerere non desistimus, clamantes, & invitantes, ut revertantur praevicatorum ad cor, omnique haeretica pravitate deposita, Catholicae veritatis lumen agnoscant, & ad S. Matris Ecclesiae redeant unitatem.

§.3. Vos autem in primis, Venerabiles Fratres nostri Patriarchae, Primates, Archiepiscopi, & Episcopi, sal terra, & lux Mundi a Domino constituti, & ad dandam scientiam salutis plebi ejus, in consortium nostrae sollicitudinis advocati, Dominico gregi devotionem Officii Pastoralis impendite, vocate coetum, congregate Populum, ovesque vobis creditas ad primi post Christum Pastoris Beati Petri Sedem adducite, ut convenientibus undequaque ad Fidei petram, & Catholicae unitatis fundamentum Christianis plebi ejus, una Ecclesiae Fides, & unus Spiritus clarior pateat, atque uni visibili capiti, Christi in terris Vicario, membrorum ejus perpetua, atque indivisa conjunctio charitatis glutino coagmentata, unde unum Christi Corpus efficitur, toti Mundo splendidius elucescat. Dicite in gentibus, quam magnum, & in conspectu Domini pretiosum sit, cum totus Christi populus eisdem simul instat Officiis, & in utroque sexu omnes gradus, omnesque ordines sanctis operibus uno cooperantur affectu, plenissima enim obinetur peccatorum abolitio, quando una est Ecclesiae totius oratio. Annuntiate Populis Annum acceptabilem Domino, caelestium gratiarum uberitate redundantem, quem proinde Fideles cuncti pia devotione suscipiant, & bonorum operum frequentatione sanctificent. Docete omnes, sacro hoc potissimum tempore, a peccatis abstinere, intemperantiam fugere, & turpium voluptatum damna vitare, emundatosque ab omni inquinamento carnis, & spiritus caelestia concupiscere, & in amorem se incorruptibilibus boni, atque in spem vere lucis attollere. Detumescat superbia, mansuescat iracundia, cessent odia, deficiant simulae, & in unitatem dilectionis omnia Christi membra conveniant. Qui vero substantiam hujus Mundi habent, vobis praedicantibus, discant, non in incerto divitiarum confidere, sed omni avaritiae laeae deposita ad promerendam misericordiam Dei per opera misericordiae se preparare. Aperiant viscera sua, & fratrum suorum pauperum inopiam sublevent, ac Peregrinos praecipue Romam venientes subsidii adjuvent, hospitio excipiant, omnibusque Christianae Charitatis Officiis prosequantur. Omnes autem, ut vetus Ecclesiae consuetudo Apostolico ore laudata Nos admonet, orent pro Regibus, & Principibus Christianis, ut quietam, & tranquillam vitam agamus, & pax, & concordia perpetuo conservetur. Eos porro, qui Sacram peregrinationem ad hanc Almam Urbem nostram susceperint, paternis exhortationibus specialius admonete, qua cordis devotione, & modestia, ac fraternae pacis observatione ubique se gerant, ut Christi bonus odor fiat, in omni loco. Non vanis intendant fabulationibus, non Mundi curiosa secentur, sed piis meditationibus mentem instruant; & ad portan-

Mandatur Ordinaris locorum promulgatio Jubilei.

Item ut hortentur Christiani ad bona opera verbo & exemplo.

tandas itineris molestias divinarum rerum colloquiis, humanis etiam, & canticis spiritualibus sibi invicem adjumento sint, & content in viis Domini, quoniam magna est gloria Domini, cogitent, quia dum sumus in corpore, peregrinamur a Domino, quodque non habentes hic manentem Civitatem, futuram inquirimus, & ad eam, quae sursum est, Jerusalem Matrem nostram sanctae spei affectibus aspiramus. Avertant in itinere oculos suos, ne videant vanitates; nec illicitis cupiditatibus, aut saecularibus desideriis a suscepto pietatis proposito distrahi se patiantur. Sic bonas facient vias suas, & ambulantes in semitis iustitiae, digni sicut, Angelo Dei comite ad hanc Sanctam Civitatem cum exultatione deduci, ubi introibunt in tabernacula Domini, & adorabunt in locis, ubi requiescunt Sancti ejus. Intrabunt portas ejus in confessione, portas iustitiae, quibus facilis ad misericordiam Dei praestatur accessus, & ad caelestium benedictionum thesauros acquirendos felix aditus aperitur. In omnibus autem, Venerabiles Fratres, probate vos ipsos, & omnem Clerum exemplum bonorum operum, & formam gregis: luceat lux vestra coram hominibus, ut vestrae virtutis, ac religionis velut saepe ceteri condiantur, dumque in vos, tanquam speculum oculos conjiciant, ex actionibus vestris habeant, quod imitentur.

Imploratur auxilia Principum.

§.4. Charissimos quoque in Christo Filios Nostros Imperatorem Electum, ac Reges, & Principes omnes Catholicos, quos in ipsa etiam ad Sacra Beatorum Apostolorum limina pia peregrinationis laude, majorum suorum aemulatores fieri summo opere cuperemus, & magno ingravescens senii nostri solatio, antequam Dominus in pace dimitteret servum suum, in benedictionibus dulcedinis amantissime amplectemur, hortamur interim, & rogamus in Domino, ut quo plura, & magis illustria beneficia ab eo, per quem Reges regnant, acceperunt, tanto ardentius, ut par est, ad Dei gloriam, procurandam pio zelo excitentur: praecipue vero Venerabilium Fratrum Nostrorum Episcoporum, & Superiorum Antifistum Pastoralium sedulitatem, & vigilantiam adjuvent, & a suis Magistratibus, & Ministris adjuvari mandent, & improborum licentia coerceatur, & bonorum studia eorum Regia ope, & gratia foveantur. Maxime autem erga Peregrinos beneficentiam, & liberalitatem exercent, curentque, ut tutis incedant itineribus, & nulla hominum perditorum vexatione perturbentur, sed Hospitalibus, Domibus, & publicis Hospitiis amanter excepti, & commeatu, rebusque ad vitam necessariis recreati, sine ulla concussione, & injuria, institutum iter laeti peragant, & cum gaudio in Patriam revertantur. His enim hostiis Reges potissimum, & Principes Deum sibi placibilem reddent, ut diu in terris felices vivant, & demum in aeterna tabernacula recipiantur ab illis ipsis pauperibus, erga quos misericordiam exercuerint, in quibus Christus pascitur, & nutritur.

Clausula.

§.5. Ut vero praesentes Literae ad omnium Fidelium, quibuscumque in locis existentium, notitiam facilius perveniant, volumus earum exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, ac persone in Ecclesiastica Dignitate constitutae sigillo munitis eandem pror-

sus fidem haberi, quae haberetur ipsis praesentibus, si exhibita forent, & ostensa.

§.6. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam Nostrae indictionis, promulgationis, concessionis, impartitionis, hortationis, rogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicae millesimo sexcentesimo nonagesimo nono. Quinto decimo Kalendas Junii, Pontificatus Nostri Anno Octavo.

CLXXXI.

Confirmatur Decretum Provinciae S. Euangelii in nova Hispania Ord. Min. de Observ. relectorum de eligendo uno Diffinitore ejusdem Provinciae. Dat. 13. Dec. 1699. An. 8.

De electione Officialium pro Provincia Hispaniae, & Romanae vide Inv. XI Const. ed. 1685, Apr. 16, P. 9. Et hujus Pontificis Constitutio: ed. 1695, Sep. 12, P. 5. Et de Procuratore Gen. vide Clement. XI Const. ed. 1705, Mar. 12, P. 5.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Fratres Provinciae S. Evangelii nuncupatae in nova Hispania Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Recollectorum nuncupatorum, quod cum in Constitutionibus Generalibus dicti Ordinis disponatur, ut in singulis Capitulis Provincialibus Provinciarum Familiae Ultramontanae ejusdem Ordinis pro tempore celebrandis unus Religiosus ex Statu Recollectionis Ordinis hujusmodi assumatur, & in Diffinitorem omnino eligatur, haecque dispositio in dicta Provincia usu recepta reperitur, inter Fratres vero, qui de Observantia dicuntur; in eadem Provincia existentes quaedam vigeant partialitates, quas Fratres de Observantia praedicti, etiam inter ipsos Exponentes introducere tentarunt, iidem Exponentes agnoscentes partialitates hujusmodi eorum quieti, & Religiosis Institutis repugnare, non solum eas omnino rejecerunt, verum etiam quo firmius sua jura tuerentur curarunt, ut die 13. Decembris 1696. tota Provincia praedicta, illiusque Diffinitorio consentientibus, & subscribentibus inter alia ederet Decretum tenoris, qui sequitur videlicet: Item determinatum fuit, quod quia semper Sancta Recollectio istius Provinciae Diffinitorem perpetuo teneat, conformiter ad nostras Leges, eligatur semper unus Diffinitor Recollectionis absque eo quod attendatur ad aliquam partialitatem; & casu, quo, vel ex morte, vel ex alia quacumque causa Diffinitoris Recollectionis votum vacaret: Statutum Generaie de hoc puncto pertractans servabitur.

Causa dicti Decreti.

Decretum Provinciae.

§.1. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, variis artibus, & coloribus Decretum hujusmodi in maximum Recollectionis inter Exponentes praefatos stabilitate praedictum eludi, ac saltem indirecte averti tentatum fuerit, ac

Preces Provinciae, & causa confirmatio.

be nostra vere Religionis arce, ex qua bonorum operum exempla in omnes Christiani Orbis partes aliunde promanant, quamque propterea præcæteris ordinatissimam esse decet, opportunis rationibus consulitur, propensius studiis jugiter intendimus, & ut pie testantium voluntates præsertim ad pauperum Presbyterorum Infirmorum subventionem, & utilitatem ordinatæ commodius, ac consultius implerentur, concessisse Nobis a Domino potestatis partes libenter interponimus, sicut ad Dei Omnipotentis gloriam; piorum operum incrementum, & Animarum salutem expedire in Domino arbitramur.

Epilogus Constitutum Clementis X. in qua describuntur ortus, & progressus d. Valetudinarii.

§.1. Alias siquidem fel. rec. Clementi PP. X. prædecessori nostro pro parte tunc existentium Deputatorum, sed Administratorum Valetudinarii, seu Hospitalis pauperum Sacerdotum Secularium de Urbe exposito, quod cum dudum quondam Joannes Antonius Vestrius Romanus Valetudinarium, seu Hospitale hujusmodi ad curandos pauperes Sacerdotes Infirmos in propria Domo ad Cloacam Sanctæ Lucie nuncupata in Regione Pontis S. Angeli dictæ Urbis posita, ubi tunc reperiebatur, ac de præsentibus etiam reperitur erexisset, & constituisset, illudque suum ex asse heredem instituisset, necnon curæ, & gubernio Decani Canonicorum Basilicæ Principis Apostolorum de eadem Urbe pro tempore existentis, ac duorum Presbyterorum a Congregatione centum Sacerdotum, & viginti Clericorum in Ecclesia ejusdem S. Angeli in Civitate Leonina, sive Burgo Urbis hujusmodi canonice, ut asserbatur erecta deputandorum, & annis singulis mutandorum commisit, Executores Testamenti ejusdem Joannis Auctoris fundationem Hospitalis hujusmodi a bo. mem. Afcancio Rinaldo tunc existentis in Urbe prædicta Vicarii in spiritualibus Generalis Vicegerente approbati, eique sic erecto privilegia, immunitates, & exemptiones, quæ aliis Hospitalibus de jure competunt concedi obtinuerant, cum facultate ibidem Altare, seu Capellam ad effectum celebrandi, Campanas retinendi, Sepulturam ædificandi, ac omnia alia faciendi juxta mentem, & piam dispositionem dicti Joannis Testatoris, & alias prout in prædicti Afcancii Vicegerentis decreto desuper emanato uberius dicebatur contineri. Idem Clemens prædecessor supplicationibus dictorum Deputatorum, seu Administratorum nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, Decretum prædictum toto illius tenore inserto, auctoritate Apostolica confirmavit, & approbavit, & alias prout in ipsius Clementis prædecessoris desuper in simili forma Brevis die 13. Julii 1674. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Capite Translacionis.

§.2. Cum autem sicut accepimus, tamesi Valetudinarium prædictum in memorata Testatoris Domo, ut præfertur erectum, & constitutum omnibus Pauperibus Sacerdotibus Infirmis in eo excipi volentium semper hætenus patuerit, & pateat de præsentibus, nihilominus ipsius Valetudinarii redditus, tam ob exiguum eorundem Sacerdotum, ad illud confluentium numerum, quam ob sedulam ac fidelem curam, qua redditus hujusmodi hucusque administrati fuerint notabiliter creverint, iique insuper quorundam piorum legatorum ac no-

vissime hereditatis quondam Francisci Biancardi, quæ Valetudinario hujusmodi obvenit, accessione adeo amplificati fuerint, ut usibus, in quos juxta memoratorum Testatorum, aliorumve piorum largitorum voluntatem convertendi essent, superabundare dignoscantur. Hinc est, quod Nos pastoralis Officii nostri debito summopere congruentem rem factori nobis videmur. Si Valetudinarium supradictum ex angusta, nec satis nota Domo, in qua de præsentibus, sicut præmittitur, reperitur, ad ampliore, & commodiorem locum, nempe ad Palatium in Civitate Leonina, seu Burgo hujusmodi situm, quod nuper hoc consilio a dilecto filio nobili Viro Philippo Columna Magno Regni Neapolis Comestabili emendum duximus, transferamus, ipsiusque Valetudinarii redditus, quod expensas pro corporalibus dictorum Sacerdotum infirmitatibus curandis faciendas excedere competentem fuerit, inutili eorum multiplico sublato ad spirituales ipsorum Sacerdotum, aliorumque Ecclesiasticorum virorum utilitatem fructuosius applicemus.

§.3. Itaque dictorum Joannis Antonii, & Francisci, aliorumque Testatorum, & piorum largitorum quorumlibet Testamentorum, & aliarum etiam ultimarum voluntatum, ac dispositionum quarumcumque tenores, & alia quæcumque etiam specificam, & individuum mentionem, seu expressionem requirentia præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris deque Apostolicæ potestatis plenitudine, memoratum Valetudinarium in prædicta Domo erectum, & institutum, cum omnibus, & singulis privilegiis, immunitatibus, & exemptionibus ei, ut præfertur, concessis, & competentibus a Domo hujusmodi ad Palatium supradictum per Nos, sicut præmittitur emptum, tenore præsentium perpetuo transferimus, & transportamus.

§.4. Cæterum in eodem Palatio Collegium, seu Seminarium Ecclesiasticum, quo procul a Secularibus negotiis, juxta Regulas jussu nostro præscribendas, Presbyteri, alique Clerici, qui vocationis, qua vocati sunt, memores, ac Dominum in hereditatem sortiri, id re ipsa esse, quod dicuntur, sedulo studere voluerint, benigne excipi, atque inibi, quo cæteris fidelibus tum doctrinæ lumine, tum bonorum operum exemplo præluere possint, disciplinis eorum statui conformibus instrui, ac exerceri debeant, Motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus, harum serie perpetuo erigimus, & instituiamus; Ipsique Collegio sic erecto, & instituto pro illius dote, ejusque Officialium, ac Ministrorum, cæterarumque personarum ei pro tempore inservientium sustentatione, & stipendio, necnon aliis illius usibus, & necessitatibus (salva tamen semper in omnibus, & per omnia memorati Valetudinarii, sicut præmittitur translati mantentione) omnia, & singula ipsius Valetudinarii, & alia quæcumque bona, proprietates, Canones, census, fructus, redditus, & proventus, pecunias, res, actiones, & jura, tam per nos, vel Successores Nostros Romanos Pontifices, quam per alias quaslibet personas in futurum quandocumque, & quomodocumque eidem Collegio, etiam per modum elemosynæ donanda, assignanda, unien-

Translatio ad a Regione Pontis S. Angeli motu proprio facta.

Erectio Seminarium Ecclesiasticum in eodem Palatio.

Assignatur Dos ex redditibus ipsius Valetudinarii & b. nis fortan ipsi relinquendis.

da, offerenda, concedenda, & relinquenda, itaut liceat pro tempore existentibus Collegii, & Valetudinarii hujusmodi administratoribus nomine ejusdem Collegii per se, vel alios per eos pro eorum arbitrio deputandos, & amovendos, illorum omnium, & singulorum, veram, realem, corporalem, & actualem possessionem seu quasi possessionem absque spoliis, vel attentatorum vitio, & sine cujuscumque Judicis Decreto, & Ministerio libere apprehendere, & apprehensam perpetuo retinere, illaque locare, dislocare, regere, administrare, ac illorum fructus, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque percipere, exigere, & levare, ac in prædicti Collegii, & non in alios usus, & necessitates (omnibus tamen prius erga Pauperes Sacerdotes infirmos juxta prædicti Valetudinarii Institutum Christianæ charitatis officii expletis, cæterisque illius oneribus plane supportatis) convertere, & erogare, nostra, & pro tempore existentis Romani Pontificis Dicoesani loci, dictæ Urbis Vicarii, vel cujusvis alterius licentia desuper minime requisita, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine, ac tenore prædictis itidem perpetuo ex nunc prout ex tunc postquam donata, assignata, unita, oblata, concessa, & relicta fuerint, & e contra, applicamus, assignamus, concedimus, appropriamus, & incorporamus.

Instituitur Congregatio super regimine Collegii & Valetudinarii.

§.5. Porro super regimine, & administratione Collegii, supradicti Congregatio unius, seu plurium ex Ven. Fratibus nostris S.R. Eccl. Cardinalibus, ac nonnullorum dilectorum Filiorum Romane Curie Prelatorum, aliorumque Ecclesiasticorum Virorum, doctrina, pietate, prudentia, & rerum usu præstantium a nobis deputatorum, ac in futurum tam a nobis, quam a Successoribus nostris Romanis Pontificibus deputandorum; inter quos etiam esse volumus dilectum filium modernum, & pro tempore existentem Decanum Canonico-rum dictæ Basilicæ juxta prædicti Joannis Antonii Testatoris dispositionem qualificatam, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, eorundem tenore præsentium similiter perpetuo præponimus, & constituimus, in ipsamque Congregationem sic præpositam, & constitutam, etiam prædicti Valetudinarii regimen, & administrationem, illis a quibusvis aliis personis penitus, & omnino abdicatis, perpetuo itidem transferimus, & transportamus, ac translata, & transportata esse decernimus, & declaramus.

Clausula.

§.6. Decernentes pariter easdem præsentibus literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præminentie, & dignitatis existant, aliive quilibet, etiam speciali, & individua mentione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, auditi, neque cause propter quas præsentibus emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque etiam quantumvis juridica, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissime, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ,

aut interesse habentium consensus, alioue quolibet, etiam quantumvis magno, ac formali, & substantiali, individuaque expressionem, requirente defectu, notari, impugnari, infringi, modificari, retractari, in controversiam vocari, seu ad terminos Juris reduci, aut adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concessio, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse: sed ipsas præsentibus literas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime, & perpetuo suffragari; & ab eis respective inviolabiliter, & inconcussè observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Eccl. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debe-re; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Non obstantibus memoratorum Joannis Antonii, & Francisci, aliorumque Testatorum, & piorum largitorum, etiam ultimis voluntatis, quas quo ad præmissa sufficienter, & expresse commutamus, aliisque omnibus, & singulis præmissis, ac de Jure quæsito non tollendo, cæterisque nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, aliisque Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit prædicti Valetudinarii, seu Hospitalis, aliive quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis Clausulis, & Decretis in genere, vel in specie, vel alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per Clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permanentis ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.8. Volumus autem, ut eorundem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici sub-

subscriptis, & sigillo persone in Ecclesiastica dignitate constituta munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Iudicio, quam extra illud habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur si forent exhibitae, vel ostense.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatorum, die XXVIII. Jun. MDCXCIX. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

CLXXXIV.

Confirmantur quamplurima Decreta Collegii Cantorum Capellae Pontificiae.

Extant quaedam Ordinationes pro tutiori Custodia Librorum Alex. VIII. Consi. ed. 1690, Nov. 14, P. 2.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

A Sixto V. concessa fuit d. Collegio facultas condeudi Decreta.

Exponi nobis nuper fecerunt dilecti Filii moderni Magister, & Punctator Collegii Cantorum Capellae Nostre Pontificiae, quod dudum fel. rec. Sixtus Papa V. Praedecessor noster per quasdam suas sub plumbo expeditas Literas inter alia dicto Collegio pro felici statu, regimine, & gubernio ipsius Collegii, illiusque personarum, rerum, & bonorum, tam spiritualium, quam temporalium, necnon super electionibus, qualitatibus, oneribus, servitiis, & ministeriis Magistri Capellae, aliorumque Officialium, & Ministrorum pro tempore existentium ejusdem Collegii, quaecumque Statuta, Ordinationes, & Decreta Sacra Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis non contraria condendi, & condita, quoties pro illorum, ac rerum, & temporum qualitate, vel alias expediens visum fuisset, mutandi, corrigendi, reormandi, alterandi, moderandi in toto, vel in parte revocandi, ac alia de novo edendi, eaque omnia, dummodo Apostolica, vel saltem Collegii hujusmodi Protectoris pro tempore existentis auctoritate approbata fuissent, ab omnibus, ad quos tunc spectabat, & pro tempore spectasset, sub poenis pecuniariis arbitrio ejusdem Collegii infligendis, & illi applicandis, observari faciendi facultatem concessit, & largitus fuit, & alias, prout in praefatis Sixti Praedecessoris Literis, quarum tenorem praesentibus pro plene, & sufficienter expresso uberius continetur. Quocirca dictum Collegium vigore facultatis hujusmodi plura Decreta, quae tamen, quia praedicta Apostolica, vel dicti Protectoris auctoritate approbata minime fuerant, suos plenarios, & integros effectus nunquam obtinuerunt, variis temporibus edidit, mutavit, correxit, ac respective reformavit. Novissime vero ejusdem Collegii iussu nonnulla ex Decretis supradictis magis necessaria, & opportuna ex authenticis illorum Libris, & Registris excerpta, illisque alia sexdecim Decreta, seu capita novarum Regularum Punctatoris Officium concernentia de novo adjuncta fuerunt, quae in unum collecta, & a dilecto filio nostro Francisco S. R. E. Cardinale Maidalchino nuncupato moderno praedicti Collegii Protectore quibusdam sublati, & respective additi, revisa, & approbata, & tam ab ipso Cardinale, & Pro-

Sequentia Decreta partim antiqua, partim nova approbata fuerunt a Cardine. Protectore, & Collegio.

tectore, quam ab eisdem Collegii Cantoribus, qui se se ad eorum observantiam Juramento adstrinxerunt, subscripta, sunt tenoris, qui sequitur, videlicet.

SCELT A

De Decreti degni di maggior osservanza per il regolamento del Collegio de Cantori della Cappella Pontificia.

Avendo Noi Benedetto Ceccarelli Maestro di Cappella, Giuseppe Vecchi, Giovan Battista Giannelli Camerlengo, Raffaele Raffaelli, Giuseppe Ceccarelli, Andrea Adami Puntatore, d'ordine del Collegio de Sig. Cantori della Cappella Pontificia, scelti, ed uniti i Decreti di esso degni di maggior osservanza, con aggiungervi alcuni nuovi regolamenti per il Puntatore, in virtú della Bolla della S. M. di Sixto V., che dà ad esso Collegio facoltà di mutare, aggiungere, e diminuire in tutto, o in parte, i medesimi Decreti, e farne altri di nuovo, e dal detto Collegio a noi compartita; Ora che ne veniamo alla pubblicazione del presente Libro, si ordina a ciascheduno in nome di tutto il Collegio, che a noi concede tal autorità, l'osservanza de i sopraccennati Decreti sotto le pene in essi stabilite.

Die 18. Januarii 1567.

Franciscus de Montalvo Censor.

Eodem die fuit Congregatio post prandium, & omnes de caetero decreverunt, quod Punctator debeat punctare omnes non cantantes, & garrulantes, & non interessentes in suo loco, & deambulantes durante officio, dummodo cantatur.

I. De Punctatore, vide 7. & punctandis, vide 5.

Die 7. Februarii 1569.

Joannes Aloysius de Episcopis Censor.

Item congregatis DD. Cantoribus in Capella Paulina, fuit resolutum dehuo, ut Abbas pro tempore existens, debeat dividere inter Cantores participantes, non solum partem venientem pro unoquoque de Regalibus, tam in Missis, quam de aliis, sed etiam de agio, ut vulgariter dicitur, quando dictus Abbas recipit ipsa Regalia in auro, & quia D. Joannes Antonius Merolus, cum fuisset Abbas per tres annos proximos elapsos, fuit ista die, & anno, ut supra, condemnatus a dictis DD. Cantoribus, ut solveret quidquid de ipso agio veniebat, & ita distribuit pro quolibet Cantore, quod veniebat.

II. De Abbate, & emolumentis, vide infra 7.

Die 6. Februarii 1583.

R. D. Vincentius de Musatis Censor.

Deinde decretum fuit etiam, quod duos constituere debeant in novo officio pro infirmis visitandis, qui per unum annum integrum visitent Infirmos, Infirmarii nuncupati, & sic semper quotannis, duos eligere debeant, hilari vultu, omnes consenserunt.

III. De Infirmis, & Infirmis, vide 35.

Die 6. Julii 1584.

R. D. Hippolytus Gambocius Censor.

Post Sacrum, Congregatio Cantorum decrevit, ut nullus nostri Collegii in quadam Sodalitate Musicorum noviter erecta multis dignis de causis adscribatur.

IV. De quadam Sodalitate Musicorum. Vide 5.

Die

v.

Vide 439.

Die 7. Septembris 1584.

R. D. Boccapadulius Magister Capellae.

R. D. Hippolytus Gambocius Censor.

Cum diebus elapsis in nostra Congregatione ne propositum esset, conveniens necne esset, ut in nova quadam Musicorum Societate adscriberemur: re bene considerata, & cognita, judicavimus id non fieri, neque convenire, neque salvis nostrae Capellae Decretis licere, fuit Decretum ne quis nostrum ullo modo id attentaret, aut se in illam Sodalitatem adscribi pateretur. Jam vero cum ad nostras aures pervenerit nonnullos e nostro Collegio, nulla nostrorum ordinum, vel decretorum habita ratione, in illam Sodalitatem adscriptos esse, nos, ut in tum praesenti, tum futuro malo mederemur, volumus, ut hodie, qui septimus est Septembris 1584., denuo in Congregatione nostra res ipsa in medium afferretur, ut accuratius considerata, unusquisque, quae sui animi sententia foret libere proferret. Itaque cum de more solito peracto Missae Sacrificio, in divi Marci Sacrarium convenissemus, cumque a Reverendissimo D. Antonio Boccapadulio nostrae Sacrae Capellae in praesens Magistro proposito esset, cumque omnes, quod sibi magis expedire videretur dixissent, tandem communi omnium sententia statuimus. Ut quod in praeterita Congregatione decretum fuerat, illud posthac inviolabiliter observaretur; quare ne in futurum quis temere, & impune haec nostra Decreta parvi facere audeat, decernimus, & mandamus, ne quis nostri Collegii dictam Musicorum Societatem ingrediatur, & si quis secus fecerit quinquaginta aureorum nostro arbitrio applicandorum multa puniatur, volumus, & alia poena Sanctissimo Domino Nostro, & Sacrae nostrae Capellae Magistro reservata; Verum quoniam post nostrum primum Decretum nobis relatum est, Joannem Baptistam Jacomellum, nostro Collegio penitus ignorante, dictam Societatem esse ingressum, ut in ea nescio, quod Officium exerceret, Nos ut tantam illius inobedientiam reprimeremus, & ceteris post hac, hoc proposito exemplo cautiore in hujusmodi rebus sint, illum integra unius mensis solutione, aureorum videlicet novem punctamus, prout punctatum declaramus, volumus, & communi omnium sententia decernimus; quae quidem solutio nostro arbitrio applicabitur in hac Congregatione, hi praesentes fuerunt, videlicet.

Vide 1. 8.

- D. Petrus Bartholomocius Decanus.
D. Matthias Blancus.
D. Benedictus Arcadius.
D. Franciscus Sottus.
D. Christianus Amaydem.
D. Michael Peromatus.
D. Vincentius Musatus.
D. Sanctus Gherlinus.
D. Caesar Misserius.
D. Onofrius Gualduccius.
D. Jo: Maria Naninus.
D. Oratius Crescentius.
D. Jo: de Martinis.
D. Caesar Belluccius.
D. Vincentius Zambonus.
D. Angelus Cribellus.
D. Thomas Benignus.
Ego Hippolytus Gambocius Punctator ad

perpetuam rei mem., hoc Decretum scripsi de mandato.

Ad 10. Julii 1588.

Il R. Sig. D. Francesco Sotto Maestro di Cappella.

VI.

Il Sig. Agostino de Martini Puntatore. Dopo la Messa radunati tutti li Cantori nella detta Congregazione, è risoluto col comune consenso di tutti li Cantori presenti, e nemine dissepante, che tutti li Cantori Sacerdotti, e Laici debbano nelle Feste solenni, cioè nella Natività di N. Sig., il giorno di Pasqua, di Pentecoste, l'Assunzione della Madonna di Agosto, e la Solemnità di tutti Santi, si debbano preparare per ricevere nelli sopradetti giorni il Santissimo Sacramento, siccome è consueto in Palazzo pubblicamente, e perchè in questi giorni sono Cappelle Papali, e non vi è comodità nella nostra Cappella, perchè si canta la Messa in S. Pietro, ed altre Chiese; pertanto si è risoluto, e stabilito in perpetuo, che il Maestro di Cappella esistente, debba otto giorni avanti le dette solennità ricordar detta preparazione, e deputare il giorno, nel quale tutti li Cantori tanto Sacerdoti, come Laici, si trovino preparati a ricevere il Santissimo Sacramento pubblicamente nella nostra Cappella, e dove si reciterà per detti Cantori il divino Officio.

Della S. Comunione, vedi 34. & Magistro. Vedi 33.

Ad 10. Julii 1588.

Il R. Signor D. Francesco Sotto Maestro di Cappella.

VII.

Il Sig. D. Agostino de Martini Puntatore. Nella Congregazione fu proposto, che durante li Divini Officij in Cappella, o dove si trovarà il Collegio de Cantori, si dovesse osservare il silenzio, e si dovesse stare con ogni riverenza, ed attenzione alli divini Officij, e Messa, e di comun consenso fu ordinato, e stabilito, che detto Capitolo, o Decreto s'osservi inviolabilmente, che l'Appuntatore, dopo aver avvistato, e ricordato il silenzio se li dà autorità, che possa, e debba punire quello, non obbedirà, e non osserverà il detto Decreto.

Della riverenza ne' Divini Officij. Vedi 15.

Vedi 1. 8.

Ad 2. Ottobre 1588.

Il R. Signor D. Francesco Sotto Maestro di Cappella.

VIII.

Il Sig. Agostino de Martini Puntatore. Fu ordinato in Congregazione, che nessun Cantore per l'avvenire debba scrivere in nome del Collegio a nessuna persona per qualsivoglia negozio, se non il Segretario a questo deputato da tutto il Collegio, con il solito sigillo; il Segretario s'intende il Puntatore pro tempore, e chi scriverà, o spenderà la parola del Collegio senza l'espreso ordine, tutti di comun consenso anno ordinato, e stabilito, sia punito, chi contraverrà per ciascheduna volta in dieci giulj, e secondo il caso, si riserba il Collegio l'arbitrio insieme con Monsignor Illustrissimo Protettore; Omnes praesentes, ut supra dictum est.

Del Segretario. Vedi 1. 26.

Vedi 1. 9.

Ad 25. Novembre 1604.

Il Signor Cristiano Amaydem Maestro di Cappella.

IX.

Il R. Sig. D. Ipolito Gambocci Puntatore.

Delle Quartore. Il molto